

Enige dove leerkracht krijgt er collega's bij

ANTWERPEN/GENT — Ze moet zowat de enige juf zijn die niet gek te maken valt door een rumoerige klas. Carolien Doggen (24) is de eerste dove leerkracht in het Vlaamse basisonderwijs. En ook de kinderen in haar klas zijn doof. «Toch moeten ze ook bij mij rustig zijn. Ik wil niet dat ze de andere klassen storen. Ik heb het niet vaak nodig, maar wees gerust: ook in gebarentaal kan je je boos maken.» Tot nu toe was ze de enige dove die ook écht voor een klas staat. Maar ze belooft snel gezelschap te krijgen. Gisteren kregen nog twee dove leerkrachten in Gent hun diploma. En minister Frank Vandenbroucke belooft meer middelen om dove leerkrachten op te leiden. «Voor dove kinderen is dat belangrijk», zegt juf Carolien. «Zo krijgen ze een rolmodel op school.»

DIMITRI ANTONISSEN

Veel verschil met een horende leerkracht ziet Carolien Doggen niet. Behalve dan dat ze wat minder vaak haar rug naar de klas keert om iets op het bord te schrijven. «Ik kan het niet horen als ze ondertussen kattenkwaad uithalen. Daarom probeer ik zoveel mogelijk visueel contact met de leerlingen te behouden.» Toch hoeft ze niet vaak streng te zijn. De dove kinderen die les krijgen in basisschool Jonghelinckshof in Antwerpen dragen haar op handen. In negen verschillende klasjes geeft ze «dovencultuur»: over de geschiedenis van gebarentaal bijvoorbeeld, of over bekende doven. Maar dat óók de juf doof is, maakt evengoed deel uit van de les.

ROLMODEL

«Toen ik een kind was, kon ik me niet voorstellen dat dove mensen ook een 'gewoon leven' konden

hebben. Dat ze konden trouwen, een gezin hebben, of een boeiende job uitoefenen. Simpelweg omdat ik nooit in contact kwam met dove volwassenen. Door als dove leerkracht voor de klas te staan, probeer ik mijn leerlingen te tonen dat dat allemaal kan.» Doggen kreeg geen speciale cursus. Ze volgde de normale leerkrachtenopleiding aan de Ka-

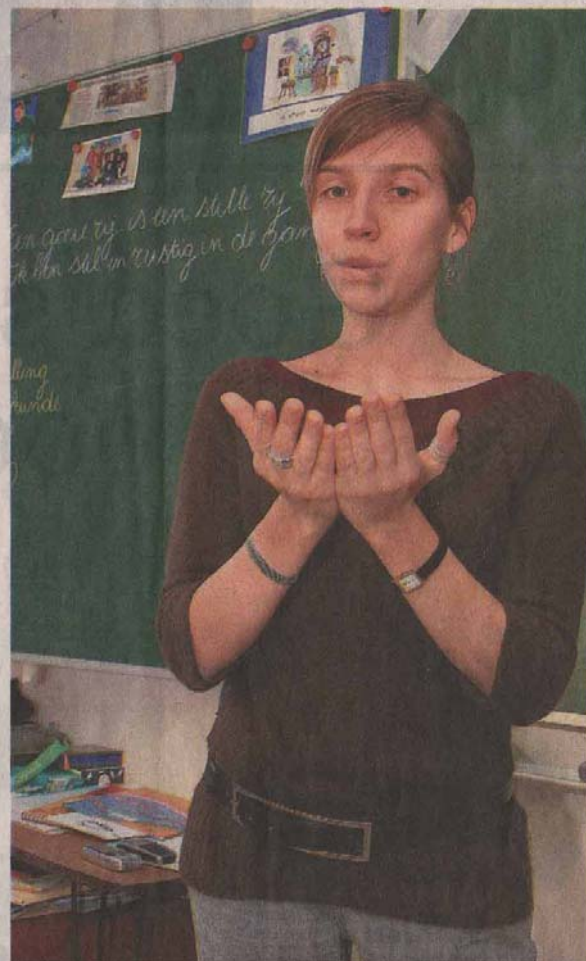
rel de Grote-Hogeschool in Antwerpen. «Alleen voor mondeling Frans en muziek kreeg ik een vrijstelling. Ik heb wel ritmegevoel, maar ik kan kinderen moeilijk leren zingen. Zeven uur per week kon ik op een tolk in de klas rekenen. Voor alle andere uren moest ik een beroep doen op de notities die mijn medeleerlingen maakten. Ik kan wel liplezen, maar in een klas is dat te vermoeiend om uren vol te houden. Ik heb dus veel 's avonds moeten inhalen. Maar ik ben blij dat ik heb doorgezeten. Ik hoop ook andere dove mensen aan te moedigen hetzelfde te doen.»

EIGEN KLASJE

Met de twee kersvers gediplomeerden in Gent zijn er nu 6 doven die een leerkrachtenopleiding afmaakten. Naast Carolien Doggen is er nog één die in avondonderwijs kookles geeft aan volwassenen. De anderen studeren verder of zoeken nog een job. «Ik hoop dat ik snel collega's krijg. Al voel ik me op school goed aanvaard, in de leraarskamer is het soms moeilijk om de conversaties tussen alle horende collega's te blijven volgen. En ik droom van een eigen klasje. Ik zie niet in waarom dat niet zou kunnen. Enkel voor het oudercontact moet ik een tolk zoeken.»

Dove studentes behalen diploma lerares

GENT — Nog twee dove vrouwen uit Gent zijn er in geslaagd een hoger diploma te behalen door les te volgen in een gewone school. Mieke Van Braeckevelt en Hilde Nyffels konden de lessen volgen omdat hun werkgever (een dovenschool) de uren van de gebarentolk betaalde. De school stond in voor de vervoerskosten van de tolken. «Het was niet eenvoudig, want de lessen gebeurden op dezelfde snelheid als normaal. Notities nemen ging niet omdat we continu naar onze tolk moesten kijken. Hopelijk kunnen we aantonen dat dove mensen ook hun capaciteiten kunnen benutten. Want wie doof is, heeft meestal weinig opties qua werken en studeren.» (EDG)

Carolien Doggen: «Ik hoor het niet als ze iets uithalen. Daarom probeer ik zoveel mogelijk visueel contact te houden.» PN